

N:o 13.

Redaktör och utgivare:
FRANS J. HUSS.

Expedition:
Kammakargatan 50, n. b.

NORDISKT MUSIKBLAD.

Stockholm den 2 September 1895.

Pris:
Helt år 5 kr. — Lösnummer 25 öre.

Annonspis:
10 öre petitraden (15 öre utl.)

15. Årg.

Heinrich Marschner.

1795 ¹⁶/s 1895.

Den berömda tonkonstnär, hvars namn läses här ofvan och hvars 100-åriga födelsedag nyligen inträffat, räknas af många till de storheter, som snart äro förgättna. Hvad han verkat på tonkonstens område är likväl så betydande, hans plats i musikhistorien så framstående, att hans minne väl förtjenar att upplifvas, om än hans skapelser i vår tid äro mindre kända och framträdande. Denna tidnings galleri af äldre tonsättares porträtter och biografier anse vi med anledning af detta ofvannämnda hundraårsminne förtjena att ökas med en teckning af

Heinrich Marschners lefnad och musikaliska verksamhet. Trettio år ha just i detta år flutit sedan Marschners förnämsta verk »Hans Heiling» först uppfördes på vår kungliga opera; för tjugu år sedan gafs å den scen, der denna nu gästar, hans då jemt femtioåriga operett »Der Holzdieb» under titeln »Skogstjufven». Mer än genom dessa här bekanta verk af honom lefver hos oss Marschners namn genom hans »Trinklied» och framför allt genom hans så ofta sjungna, utomordentligt vackra serenadkvartett »Warum bist du so ferne?»

Heinrich August Marschner föddes den 16 augusti 1795 i Zittau (sachsiska Oberlausitz). I det blygsamma

kemmet hos hans ringa bemedlade föräldrar öppnade sig först för honom tonernas värld. Redan sex år gammal hölls han af sin musikälskande fader till musikstudier och klaverspel. Snart gjorde han sig för sin ovanliga begåfning bemärkt af organisten Aug. Bergt i Bautzen. Han arbetade under skoltiden flitigt med klassikerna men försummade därför icke sin musik, så att han redan under denna period af diletterantisk konstifver bragte i dagen en hel rad kompositioner.

I sitt ungdomliga öfvermod företog han sig till och med att, utan när-

mare kännedom om instrumentation och partiturskrifning, för Butenopska balettsällskapet, som gaf föreställningar i Zittau och trakten deromkring, komponera en balett »Die stolze Bäuerin». Försigtigtvis hade han förbehållit sig, att hans namn ej skulle tillkännagifvas. Under repetitionen satt han undagömd i ett hörn af salen för att lyssna till om allt stämde ihop och riktigt klingade samman, då plötsligen, sedan allt en stund gått bra, hans öron träffades af de förgrymmade orden från en bekant hornblåsare: »Hvilken åsna har väl komponerat det här? Det är

ju totalt omöjligt att blåsa på horn!» Förskräckelse, missräkning och trötthet grep honom så, att han miste sannen. När han åter kom till sig i det mörka rummet, skyndade han skamflat hem för att sedan under sju veckor i en svår feber fantisera om falska horn.

Rik på förhoppningar begaf han sig 1816 till universitetet i Leipzig för att studera juridik. Då han ej heller der försummade musikstudierna, kom han i umgänge med konstvännen Schicht, kantor vid Thomas-kyrkan, och denne öfvertalade den unge svärmaren att helt och hållet egna sig åt musiken.

År 1817 försökte Marschner gifva en konsert i Karlsbad, och genom att der ha gjort bekantskap med grefve Thaddæus Amadée, fick konserten ett godt ekonomiskt resultat. Grefven gynnade Marschner

Heinrich Marschner.

på allt upptänkligt vis; han föranledde honom att resa till Wien, der Marschner lärde känna Beethoven; han inbjöd honom till sitt gods i Ungern och lät honom deltaga i sina jagtnöjen.

Här komponerade Marschner till text af Kotzebue sin enaktsopera *Der Kyffhäuserberg*, som snart uppfördes och vann bifall. Han kom här i vänskapsförbindelse med d:r Hornbestel från Wien, som åt honom författade treaktstexten *Heinrich IV und Aubigné*.

Om hösten 1818 sände Marschner det färdiga partituret till Carl Maria von Weber i Dresden, och 1819 gafs operan der med bifall men kunde dock ej vinna fortsatt framgång. Emellertid hade Marschner genom förmedling af greffe Amadée slagit sig ner som musklärare i Pressburg och sysselsatt sig med kompositionen af en ny opera *Saidar*, med text af hans vän Hornbestel.

Webers glädjande underrättelse om »Heinrich IV», åtföljd af ett honorar om tio dukater, påskyndade arbetet med »Saidar», och operasällskapet i Pressburg bragte operan snart till uppförande. De vackra melodierna kunde emellertid ej göra sig gällande gent emot den förfelade texten, och efter två kallt emottagna representationer försvann operan från spellistan. I Pressburg gifte sig Marschner 1819 med Eugenie Jäggi, som dock snart afled.

År 1820 begynte han att till en text af teatersekreteraren Eckschlager i Pressburg komponera operan *Lucretia*, som han efter flera förhinder avslutade först 1826 och hvilken under hans egen ledning uppfördes i Danzig, der väckande stort bifall. Den hastiga framgång hans opera »Heinrich IV» rönt i Dresden föranledde honom att år 1821 taga sin bostad i denna stad, då Weber omfattade honom med synnerlig välvilja. Här komponerade han snart nog, på anmodan af hofteaterintendenten von Köckeritz, uvertyr och mellanaktsmusik till Kleists fosterländska skådespel »Der Prinz von Homburg», fulländade för »Friskyttens» författare sångerna till det mycket gifna folkskådespelet »Schön Ella», hvilket dock städse gjorde fiasko; samma öde undergick äfven Theodor Hells musikskådespel »Ali Baba» med musik af Marschner.

Genom Webers inflytande fick Marschner 1823 fullmakt såsom kungl. sachsisk musikdirektör, och den bekvämlige Morlacchi, äfvensom den allt sjukligare vordne Weber, som nu vistades i London, öfverlemnade förtroendefullt åt den unge dirigenten att styra och ställa.

Ehuru han hade ringa tid öfrig för eget skapande, komponerade han dock år 1825 operetten *Der Holzdieb* och fulländade 1826 ofvan omtalade »Lucretia». Den 3 juli sistnämnda år gifte han sig för andra gången och

fick till maka den unga, bildsköna och talangfulla storhertigtligt hessiska hofsångerskan Marianne Wohlbrück.

Förberedelserna till en ny opera bragte honom i konflikt med hofintendenten; för billiga fordringar slog man döförat till, och så anhöll Marschner om afsked, hvilket äfven beviljades.

Det unga äkta paret sysselsatte sig derpå under närmaste tiden med gästspel och konserter. Under tiden arbetade Wohlbrück, en bror till Marschners hustru, på libretton till »Vampyren», hvilket dock gick trögt nog, oaktadt Marschners påminnelser.

Konstnärsparet hade just beslutat att för framtiden slå sig ned i Paris, då en inbjudning af chefen för Stadtteatern i Leipzig, hofrådet Küstner, korsade deras planer.

I september 1827 inträffade de båda, medhafvande den fullbordade texten till *Der Vampyr*, i Leipzig, och som dirigent för Stadtteater-orkestern skref Marschner färdig den nya operan i slutet af 1827; efter första uppförandet den 6 maj 1828 begynte denna opera ett hastigt segertåg öfver tyska och utländska scener. Denna första stora och afgörande framgång förskaffade Marschner den ärofulla inbjudningen att, i likhet med Weber, skriva en ny opera för den engelska hufvudstaden. Londons operateater uppgick emellertid i lågor kort derefter, i januari 1829, och detta gjorde om intet alla föregående aftal.

I första ögonblicket nästan bedöfvad af denna jobbspot, lyfte sig dock Marschner upp till sin vanliga energi. En ny operadikt af svågern Wohlbrück eggade honom till friskt arbete, och så fullbordades i juli 1829 *Templer und Judin*.

Först i december samma år kom operan efter åtskilliga betänkligheter till uppförande i Leipzig. Framgången öfverträffade alla förväntningar, och äfven denna opera beskärdes ett triumftåg, som icke stod efter »Vampyrens».

Ytterligare till text af Wohlbrück komponerade Marschner för Königstadtteatern i Berlin mot slutet af 1830 en mera glad opera: *Falkners Braut*. Uppförandet der fördröjdes likväl till juni 1838, emedan hinder derför lades i vägen af kungl. operans intendentur, som själf ville uppföra densamma och efter den tidens lagliga bestämmelser hade rätt dertill.

År 1830 erhöi Marschner från Hannover en förnyad uppmaning att öfvertaga hofkapellmästaretjensten derstädes, och efter fyra år af flitig och uppmuntrande skaparverksamhet men ock af många vedervärdigheter lemnade Marschner staden vid Pleisse och inträffade den 1 januari i Hannover.

En operabok *Das Schloss am Aetna*, som d:r Klingemann i Braunschweig sände honom, lät han ligga oanvänd till 1835. Emellertid hade en ano-

nynt tillsänd operadikt »Hans Heiling» upptagit hela hans intresse, och då den genast blef antagen, anmälde sig hofsångaren och skådespelaren Edward Devrient i Berlin såsom författaren. Vid slutet af 1832 var *Hans Heiling* färdigkomponerad. Fredagen den 24 maj 1833 uppfördes detta verk på hofoperan i Berlin för första gången under publikens stora bifall, medan kritiken förhöll sig reserverad och klandrande. Först den 10 juli samma år vid första uppförandet i Leipzig, då Marschner själf dirigerade, var bifallet enhälligt af publik och kritik. Universitetet i Leipzig utnämnde komponisten för detta hans mognaste verk till sin hedersdoktor, hans rykte gick nu öfver hela världen och 1835 erhöi han den k. k. österrikiska stora hedersmedaljen i guld.

En inbjudning till Köpenhamn, att der personligen dirigera sin »Hans Heiling», antog han i maj 1836. Utmärkelser af ovanligare art kommo honom der till del, och man uppmanade honom enträget att antaga den sedan flera år obesatta platsen som hofkapellmästare och generalmusikdirektör i Köpenhamn.

Emellertid, då han i början af maj 1836 återkom till Hannover och folket der mottog honom med fackeltåg och hedrade honom på allt sätt, slöt han örat till för de danska lockelserna och lofvade att aldrig lemna Hannover. Och han höll ord.

Han tog nu först i tu med repetitionerna till *Das Schloss am Aetna*, och den 5 juni 1836 gafs denna opera första gången i Hannover och rönt fullständig framgång. Den bristfälliga texten af Klingemann hindrade äfven nu fortsättning af framgången.

År 1837 bestormade komponisten sin sväger Wohlbrück att ge honom en ny libretto. Operan *Der Babu*, som uppstod af denna, hade i Hannover betydlig framgång genom den märkvärdiga sångerskan Herbst-Jazedé. Annars blef denna opera föga känd. Belinis och Donizettis nu uppdykande melodiska klingklang torde ha lagt sig i vägen för vidare spridning. Marschner fann sig sårad. Han tänkte draga sig tillbaka från teatern, ehuru han vid den tiden öfverhopades med ordnar och utmärkelser af alla slag. Strängt gick han till råds med sig själf, men i september 1843 hade han färdig den stora operan *Adolph von Nassau*, text af H. Rau. Libretton blef dock äfven här en hämsko på framgången.

Marschner utnämndes 1845 till medlem af Berlins konstakademi. Ända till 1850 hördes ingenting af från honom. Den under detta år uppkomna och gifna operan *Austin* blef mycket omtyckt vid första uppförandet i Hannover, och orsaken till att den blef så föga bekant har man svårt att förklara.

Den 7 februari 1854 träffades mästaren af sitt lifs bittraste sorg: han

förlorade sin älskade hustru Marianne och detta slag nedlade honom på sjukbädden. Emellertid gifte han sig redan samma år med sångerskan Therese Janda, eller Jander såsom hon egentligen hette.

Under 28 år utöfvade Marschner en förtjenstfull verksamhet i Hannover, omtyckt vid hofvet och af publiken. Reaktionsåren rubbade dock hans ställning ofvanifrån, då hans frisinade åsikter gjorde sig mer och mer gällande och han ej förmådde återhålla sin mening. År 1859 blef han pensionerad med titel »generalmusikdirektör».

Marschners sista opera var *Hjarne*, hvilken han hoppades få uppförd på Stora operan i Paris. Hans förhoppning slog emellertid felt, ehuru han personligen i Paris sökte beförtra sin sak, och efter denna missräkning afled han, vid återkomsten till Hannover, den 14 december 1861.

Tre dagar derefter begrofs han, och hans kista var prydd af en ofantlig mängd palmkvistar och lager. Vid grafven kom det till en stor uppståndelse. En enfaldig och ofördragsam prest vid namn Rugge sökte i sitt griftetal bestrida den aflidnes människovärde, och i hopar lemnade de kringstående under hörbart ogillande kyrkogården, innan begravningsakten var afslutad.

En minnesvård öfver Marschner på platsen framför kungl. teatern i Hannover hugfäster hågkomsten af den store komponisten.

Om Marschner som komponist kan man säga, att han bildar mellanlänken mellan Weber och Wagner, med sin egen specialitet i den mindre vanliga föreningen af det patetiska och det humoristiska. Slägttycket mellan Marschners förnämsta opera »Hans Heiling» och Wagners »Flygande holländaren» är, såsom en tysk biograf anmärker, lika frappant som likheten mellan »Lohengrin» och »Euryanthe». Utom kör-sånger, af hvilka några ännu äro lifskraftiga, har Marschner komponerat ej så litet kammarmusik, hvaraf dock ingenting hållit sig uppe till våra dagar.

Internationella Rubinstein-täflan i Berlin.

Den andra internationella täflan om Rubinsteinstiftelsens pris mellan pianister samt komponister, som hvar femte år eger rum i augusti månad, skedde denna gång i Berlin. Den första täflan försiggick den 27 augusti 1890 i Petersburg, då Rubinstein själf, såsom direktör för konservatoriet der, enligt statuten presiderade. När stiftelsekapitalet 4 å 5 år förut deponderades i ryska banken var Davidoff konservatoriets direktör. Vid täflan 1890 vann som bekant den nu be-

römda pianisten Ferruccio Busoni första priset för komposition och hr Dubassow första priset som pianospelare. Hvardera priset 5,000 francs.

Om täflingen i Berlin detta år läses i danska »Nationaltidende» för den 26 augusti en uppsats, hvarur vi anför följande:

Den ena afdelningen af Rubinsteinskonkurrensen, nämligen den som rör komponisterna, är nu afslutad med det resultat, att premien (5,000 francs) tilldelats den unge polske musikern Henri de Melcer. Det kunde enligt statuten endast utdelas en enda premie — det har uppenbarligen varit Rubinsteins mening, att segern skulle vara afgörande. Den unge, säkert mycket högt begåfvade polacken, som vann priset, gick också fullständigt igenom. Juryn hade emellertid skäl att beklaga, det ej äfven ett andra pris fanns till. Ett sådant skulle då utan tvifvel ha tillfallit den unge Holger Hamann från Köpenhamn, som väckte stor sympati med en sonat för violin och piano. Den utfördes af honom själf och hr Axel Gade, som därför kommit till Berlin, och hvars nobla, sjäfulla violinspel synbarligen gjorde ett ej ringa intryck. Vid omröstningen fick Hamann alla röster för sig i riktning af hans talangs erkännande, i det 17 röstade för ett eventuellt andra pris, 9 till och med för ett första pris. Men då ett sådant andra pris ej existerar i denna täflan med mindre än att det fullständiga första ej skulle blifva någon tillerkändt, fick Hamann nöja sig med vissheten, att hans talang väckt uppmärksamhet hos den mycket kritiska och kunniga nämnden.

Resultatet är ett nederlag för de unga tyska komponisterna. Då denna internationella komponisttäflan sker hvar femte år vaxelvis i Petersburg, Berlin, Wien och Paris, hufvudstäderna i dessa fyra musikland, har naturligtvis meningen varit, att det skulle gifvas hvar och en af dessa lands uppväxande komponistförmågor tillfälle att visa hvad de dugde till. Målet har beträffande Tyskland icke vunnits denna gång. Det är ju mycket möjligt, att åtskilliga hållit sig tillbaka, ehuru väl en internationel hederskrans i förening med en belöning på flere tusen francs i och för sig borde tyckas vara mycket frestande. Ett faktum är likväl, att Tyskland vid detta tillfälle uppträdit lika svagt till kvantitet som kvalitet. Endast fem tyska kandidater hade anmält sig till täflingsstriden, och af dem framträdde blott fyra, en från Berlin, en från Leipzig, en från Köln och en från Stuttgart — just de viktigaste musikplatserna i Tyskland. Men ingen af dessa fyra unga män hade något anmärkningsvärdt att komma med. Allra högst kunde man hos den ene (från Stuttgart) spåra ett musikaliskt naturel, hos

en annan (från Leipzig) en viss konservatoriemässig dugtighet, hos de två andra hvarken det ena eller det andra, men väl i åtskilligt modern omogenhet, som lefde högt på tunna fraser af modernaste slag. Deras verk passerade revy under allmän likgiltighet. Det unga Tysklands framträdande svaga ställning midt i Tysklands medelpunkt för musik kan ge åtskilligt att tänka på. Skulle Mozart, Beethovens, Schumanns och Wagners fädernesland verkligen vara på väg att i musikverlden träda tillbaka?

Nu blef det politiskt förkrossade, men i andligt hänseende och ej minst i musik lifskraftiga Polen segervinnare, medan det lilla Danmark gick ur bataljen med full honnör. För de talrikt församlade ryska jurymedlemmarne — representanter för Petersburg, Moskva, Charkov och Tiflis — måtte det ha varit med modifierad tillfredsställelse, som de gäfvos sina röster åt polacken, fast han ju i alla fall är rysk undersåte. De unga ryska komponisterna hade alldeles uteblifvit från täflan i Berlin.

Den segrande konkurrenten Henri de Melcer är en ung man om 25 år, elev af konservatoriet i Varsjav och har sedan studerat pianospelet under Leschetitzky i Wien. Täflingsuppgiften var ett konsertstycke för piano och orkester, ett kammarmusikverk med piano som hufvudinstrument och karakterstycken för piano ensamt. Det var på en gång de Melcers kompositionstalang och hans ej mindre dugtighet som pianospelare, hvilket bragte honom segern. Så ung han än är, så är han en afgjord konstnärspersonlighet, har sin egen fysiognomi, i viss grad beslägtad med den tungsinnets så att säga eleganta anderikhet, som utmärkte hans store landsman Chopin, ehuru med ett själfständigt individualitetsmärke, som höjer honom högt öfver efterbildningens flacka nivå. På en gång moget och talangfullt är särskildt hans konsertstycke, hvilket han utförde som en fullt utvecklad konstnär; det är intressant i sin harmoniska byggnad, i rytmisk och melodisk uppfinning, och är instrumenteradt med vaket sinne för klangskönhet. Endast andantesatser och hvad dermed står i förbindelse till innehåll och form synas ännu ligga det jäsande i hans ungdomliga natur mera fjärran. Som kammarmusikverk bragte han till utförande en pianotrio. Utan att ega sådana företräden som konsertstycket — särdeles voro de två senare afdelningarne svagare — visade dock äfven detta stycke en utpräglad fysiognomi, ehuru icke så konstnärligt moget. Den ofta hos yngre komponister, som utgått ur pianots rekrytskola, förekommande förkärleken för detta instrument i trions ensemble gjorde sig visserligen äfven här till en del gällande. Ett stycke verklig kammarmusik borde väl gerna

vara något annat än pianomusik med mer eller mindre obligat påhäng af ett par stråkinstrument, ofta i unisongångar. Men den intressanta konstnärspersonlighet, som både detta arbete och hans solostycken för piano uppenbarade, icke mindre än det ovanligt själfulla uttryck han inlade i sin musik vid pianospelet, afgjorde snart och obetingadt saken till hans förmån. Det var helt få af prisdomarena, som röstade för ett lägre pris än det första. Holger Hamann, som, fastän han ej nu förtjenade sig riddarspörrarne, dock med heder drog sig ur striden, har för några år sedan såsom 17-årig yngling i Köpenhamn fört fram en pianokonsert, som väckte allmän förvåning. Den sonat han nu framträdde med, för piano och violin, eller som man efter anläggningen lika rätt kunde kalla för violin och piano, visar framsteg framför konserten, särskildt är andra afdelningen ett godt stycke. Sonaten är uppenbart tillkommen under påverkan af den belgiske mästaren César Franck, hvars geniala och originella musik under senare år starkt kultiverats i Köpenhamn. Det afgjort talangfulla i den unge danskens musikaliska naturel stämde sinnena fördelaktigt för honom, och det goda intrycket förstärktes ytterligare genom hans karakterstycken för piano, hvilka nordiska anda gaf dem relief utan att urarta till manér.

Täfflingarne, som ega rum i den nybyggda, för några år sedan af Bülow, Brahms, Rubinstein och Joachim invigda Bechsteinsalen, kräva stor apparat. En betydande orkester, vexelvis dirigerad af Karl Klindworth och den nu som komponist och pianist mer och mer berömda Ferruccio Busoni, understödjer de unga komponisterna och pianospelarna vid deras prestationer. Men som en från olika håll sammansatt orkester bereder den stundom en del svårigheter för de konkurrerande. Naturligtvis är repertoar icke liten, och det är ej tid till många repetitioner. Icke mindre än 8 komponister och 33 pianospelare skola begagna sig af orkestern. Men det är många upprepningar af samma sak. Rubinsteins pianokonsert i D-moll (op. 4) får man sålunda höra ej mindre än 16 gånger.

Framför orkestertribunen är juryn placerad. Den talrika internationella församlingen tager sig ut som ett slags konstnärligt parlament, hvars särskilda medlemmar äro, undantagandes ett par timmars middagsrast, sysselsatta från klockan 8 på morgonen till 9 på aftonen med att höra och inbördes konferera. Presidiet föres af direktören för konservatoriet i Petersburg Julius Johannesen (på ryska Jannowitsch), vid hans sida sitter direktören för Moskva-konservatoriet Safonoff. Direktör Johannesen är född i Köpenhamn och talar sitt modersmål ännu lika lätt,

fastän han i snart 50 år lefvat i den ryska hufvudstaden, der han efter nitisk musikalisk verksamhet på platsen efterträdde Rubinstein som konservatoriedirektör. —

Täfflingen slutade den 26 augusti med det resultat, att bland de konkurrerande pianisterna en ryss, Levinne från Moskva, lärjunge till Safonoff, blef segervinnaren. Jemte honom kommo äfven i fråga Victor Staub, elev af Diëmers i Paris, och Konstantin Igumnow från Moskva, men juryn bestämde sig slutligen för hr Levinne.

Richard Genée.

En månad hade ej förflutit sedan Franz Suppés bortgång, hvars nekrolog jemte porträtt meddelades i näst föregående nummer af denna tidning, då en annan af Wiens förnämsta operettkomponister, den äfven — och kanske mest — som librettist bekante Richard Genée gick ur tiden den 15 sistlidne juni i Baden nära Wien. Såsom tonsättare har han förnämligast gjort sig känd genom operetterna »Sjökadetten» och »Nanon», hvilken senare man hade tillfälle att höra å Vasateatern under förra spelterminen, efter att först ha uppförts här i mars 1886 å Nya teatern. Å Mindre teatern hade förut, redan 1881, hans operett »Nisida» här gått öfver scenen; text till denna opera hade lemnats af M. West och F. Zell.

Franz Friedrich Richard Genée föddes den 7 februari i Danzig, son af bassisten och mångårige direktören för teatern derstädes Friedr. Genée (född 1795, död 1856). Efter afslutade studier ämnade han först egna sig åt

läkaryrket, men hågen för musik förde honom till Berlin, der han utbildade sig i denna konst hos violinisten och tonsättaren Adolf Stahlknecht. År 1848 kom han som operadirigent till Reval och sedan till Riga. Derefter tog han anställning vid stadsteatern i Köln och verkade sedan i Düsseldorf, Aachen, Mainz, Elbing och Danzig. I Rhensstäderna gjorde han bekantskap med det glada lifvet under karnevalstiden, i hvilket han fann godt behag. Till de muntra festerna satte han komiska scener, körer och sånger i musik och skref äfven text dertill. Hans första betydande verk är operan *Polyfem*, uppförd 1856 i Elbing. Året derpå förde han fram på stadsteatern i Danzig operan *Der Geiger von Tyrol*, som hade god framgång. Från 1863 till 1868 var Genée anställd som förste kapellmästare vid landsteatern i Prag. En allt för ansträngande verksamhet der nödgade honom att lemna denna befattning, hvarefter han verkade som komponist och dirigent vid Theater an der Wien. Här i Wien fann han rätta fältet för sin verksamhet, och der knöt han vänskapsförbindelser med många berömda komponister. Redan förut hade han blifvit bekant med v. Flotow; de arbetade åtskilligt tillsammans och Genée lemnade texten. I förening med Flotow skref han sin opera *Am Runenstein* (1867). Vigtigare blef för honom den litterära verksamhet han utöfvade i förening med Zell (Camillo Walzel), direktör vid Theater an der Wien, hvilken snart blef en af hans bästa vänner. Under den välbekanta firman »Zell und Genée» hafva de båda vännerna utarbetat en mängd operatexter, af hvilka ej så få verkligt kvicka och muntrande. Genée diktade sånger och kupletter, Zell dialogen. Såsom frukter af detta samarbete, hvilka kommo de mera begäfvade operettkomponisterna Suppé, Joh. Strauss och Millöcker till godo, kunna vi nämna texterna till »Läderlappen», »Boccaccio», »Tiggarestudenten», »Det lustiga kriget», »Drottningens spetsnäsduk», »Gasparone», »Viceamiralen», »Kapten Fracassa», »Bellevilles mö».

Emellertid hade Genée köpt sig en vackert belägen villa i närheten af Wien. Der njöt han af landtlifvet tillsammans med sina vänner, idkade trädgårdsskötsel med mycken ifver och var stor djurvän. Hans djursamling ökades alltjemt genom presenter af ovanligare djur, och han bekom på så vis getter med tre ben och andra monstruösa sällsyntheter. Det hem han skapat sig i Pressburg var för öfrigt egnadt att sporra honom till rastlös verksamhet. Der komponerade han *Sjökadetten*, *De sista mohikanerna*, *Nisida*, *Rosina* och *Nanon*. Den senare operetten hade att börja med ej synnerlig framgång, men efter några vidtagna förbättringar uppfördes den i Berlin och gafs der 300 gånger samt

gjorde lycka i flera andra tyska städer och äfven i Amerika. Ett par andra operor af Genée äro *Der Musikfeind* och *Die Generalprobe*.

Genée hade ej samma musikaliska uppfinningsförmåga, som de ofvan nämnda operettkomponisterna, men han gjorde skickligt bruk af sina tillfälliga ingifvelser och besatt en betydande instrumentationstalang, hvarjemte en rik erfarenhet hjälpte honom att åstadkomma sceniskt verksamt musik. Såsom kapellmästare var han rätt framstående och gjorde sig äfven omtyckt som sångkomponist. Han har komponerat en mängd sånger för manskör, sånger vid piano, duetter, trior m. m., hvilka lemna bevis på hans talang särdeles i humoristisk stil.

Under de sista åren befann sig Genée i mindre goda ekonomiska omständigheter. Under det hans vän och arbetskamrat Walzel skapade sig en förmögenhet och förstod att taga vara på den, blef Genée fattig. Hans minne äras emellertid i alla de kretsar, som han stod nära i egenskap af komponist och skriftställare.

Musikpressen.

På Elkan & Schildknechts förlag har utkommit:

För piano två händer med text:

Fra Amerika. Texas-Jack. Pris 1 kr.

Den amerikanska komedien »Texas-Jack» har som bekant med mycken framgång denna sommar givits å Djurgårdsteatern. Musiken till densamma utgöres af amerikanska originalmelodier, i ofvannämnda häfte samlade som klaverutdrag med dansk text. Melodierna, hvaribland den bekanta »Yankee doodle», bära verkligt amerikansk prägel och visa släktskap med sistnämnda sång. Titeln visar att upplagan ursprungligen är dansk likasom pjesens bearbetning.

Från scenen och konsertsalen.

Kungl. operan. Aug. 26. Boïto: *Mefistofeles* (Margareta Helena: fru Östberg, Pantalís: fru Linden; Faust, Mefistofeles: hrr Ödmann, Söderman). — 27. Thomas: *Mignon* (Mignon, Philine, Fredrik: frökn. Lindegrén, Karlsohn, fru Linden; Wilhelm Meister, Lothario: hrr Lundmark, Nygren). — 28. Gounod: *Romeo och Julia* (hr Ödmann, frök. Sparrman; Mercutio: hr Söderman). — 29. Gluck: *Orfeus* (Eros: frök. Lindegrén). Mascagni: *På Sicilien* (Torridio: hr Bratbost, Santuzza: frök. Lindegrén). — 30. Bizet: *Carmen* (Carmen: fru Almati-Rundberg; Micaela, Frasquita, Mercedes: frökn. Karlsohn, Lindegrén, Frödin; don José, Zuniga, Escamillo, smugglarhufdingen: hrr Ödmann, Grafström, Lejdström, Johanson).

Djurgårdsteatern. Juni 8—juli 14. *Jorden rundt på 80 dagar*, dramatiskt reseäventyr i 15 tablåer med körer och kupletter af Jules Verne och A. d'Ennery, musik af J. J. Debillemont. — Juli 15—aug. 11. *Texas-Jack*, amerikanskt lustspel med sång och dans i fyra akter. Bearbetning af Ch. Kjerulf, öfversättning af C. Correus. Musik arrang. efter amerikanska folkmelodier.

Arenateatern. Aug. 1—28. *Den sköna Melusina*, sagospel med musik, sång och dans i 4 akter, 10 tablåer, af Ernst Pasqué, musik af Ferd. Langer.

Efter slutet af operans förra spelår den 7 juni kan man säga att musiksäsongen var slut. Endast en konsert följde derpå, gifven i Vetenskapsakademien af Vermlands nations i Upsala sångkör. Musiknjöjena i hufvudstaden under sommaren omnämnas på ett annat ställe i dagens nummer.

Den nya spelterminen och säsongen för operan började, såsom ofvan synes, den 26 augusti, och har repertoaren hittills endast haft att uppvisa gamla bekanta operor med i det närmaste samma rolbesättning som förr. I »Orfeus» har fröken Lindegrén haft en ny rol som Eros, i stället för fröken Holmstrand, som vistas för sångstudier i Paris.

Djurgårdsteaterns musikprestationer ha varit föga anmärkningsvärda; af ringa betydelse ha äfven de, som förekommit på Arenateatern, varit. Detta nya teaterföretag har grundats af hr Emil Linden, som för detsamma fått disponera cirkusbyggnaden å Djurgården.

Från in- och utlandet.

Kungl. operan. Operapersonalen har ej sedan förra säsongen undergått några större förändringar beträffande sångartisterna. Nyengagerade äro koloratursångerskan fröken Märtha Petrini samt debutanterna från förra året fröknarna Kragballe och Sparrman, hvar emot fröken Holmstrand afgått för att i Paris ytterligare utbilda sig i lyriskt-dramatiskt hänseende, och hrr Walleinius och Hanssen icke återengagerats. Ett rykte, att hr Johanson ej skulle ha varit återengagerad, befunns olyckligtvis ogrundadt, då denne artist, särdeles för den komiska operan, genom yttre och konstnärliga egenskaper för närvarande är oumbärlig och oersättlig.

En utländing är äfven denna speltermin engagerad för gästspel, nu en manlig sådan, nämligen en tenor cavaliere Federico Morello. Signor Morello, som debuterat å teatern Le Gentina i Rom, har sedermera under flera säsonger varit fäst vid sir August Harris opera i London, hvarjemte han uppträdt i Italiens större städer äfvensom i Budapest. Han har gjort sina studier för Tamberlick. Hans första uppträdande säges bli i »Pajazzo».

Aulinska kvartetten kommer att i slutet af oktober månad i förening med tonsättaren Stenhammar företaga en konsertresa till de norrländska städerna. Kvartettens verksamhet i Stockholm tager sin början i medio af oktober, och strax derefter anträdes färden mot norr. Konserter komma att gifvas i Upsala, Vesterås, Falun, Gefle, Söderhamn, Hudiksvall, Sundsvall, Hernösand, Östersund samt i Bollnäs. Kvartetten kommer att i vinter gifva ett par soaréer i Köpenhamn. Vid en af dessa skall uppföras en ny violinsonat af Emil Sjögren, skriven under komponistens besök hos landtgreffen af Hessen förra vintern.

Folkteatern erhåller från och med innevarande spelår, som började den 31 augusti, åter en manlig ledare, sedan den allt efter direktör Lunds död innehafts af fru F. Lund, numera fru Strömberg. Det är hr J. F. Strömberg, hvilken härmed inträder som den yngste af vår hufvudstads teaterledare. Hr S. har som bekant förut varit anställd vid Dramatiska teatern.

Hufvudstadens stora musikskolor öppnas i midten af denna månad. Af dessa, som nu under flera år befastat sitt anseende, börjas undervisningen i Richard Anderssons musikskola den 19 september, i fröken Sigrid Carlheim-Gyllensköllds musikinstitut den 15 och i Fredrik Petersons »Allmänna musikaliska förskola» den 16 september. Vidare upplysa härom annonserna i detta nummer.

Musikalisk pristäflan. Härtill inbjuder äfven i år »Sällskapet för svenska kvartettsångens befrämjande». Vi hänvisa till annonsen å sjunde sidan.

Besök i hemlandet har under sommaren gjorts af bassångaren Johannes Elmlblad samt af tenorsångaren Olof Lemon, som efter att ha lemnat vår opera studerat sång för den bekante sångläraren Delle Sedie i Paris. Hr Lemon återvänder dit efter sommarbesöket för att fortsätta sina sångstudier. Äfven konsert- och opera-sångaren Henrik Westberg har i sommar gjort ett kort besök härstädes.

Ordensförläningar. Direktör musices i Upsala Ivar Hedenblad har erhållit ryska Stanislaïordens andra klass.

Kungl. operans gäst i våras Emil Götze har kort efter sitt gästspel här blifvit utnämnd till riddare af Vasorden.

Förlofning tillkännagafs i förra månaden mellan f. d. direktören vid de k. teatrarne Anders Willman och fröken Adèle Hermelin, dotter till framlidne kammarherren frih. C. F. S. Hermelin å Noor i Upland.

Sommarkonserter. I Stockholm har som vanligt bjudits på gratismusik i det fria under sommaren. I *Blanchs Kafé* fick man sålunda höra i maj månad Skånska Dragonregementets musikkår. Denna efterträddes af ungerska kapellet Lantos György, efter hvars afskedskonsert d. 1 aug. Österrikiska militär-orkestern Altdeutschmeister (blandad ork.) spelat å aftonkonserterna.

I musikpaviljongen i *Berzelii park* har Österrikiska gossorkestern under hr Lambert Steiners ledning skött middagsmusiken, dir. Aug. Meissner, såsom vanligt aftonmusiken. Sedan hr Berns' varietésångare förbjudits uppträda i paviljongen, har på senare tid operasångerskan fru Högfelt-Åberg låtit höra sig i densamma jemte Meissnerska orkestern. — I *Strömparterren* har Österrikiska gossorkestern utgjort sommarafsnarnes musikaliska lockelse. *Hasselbacken* har som vanligt haft sin gardesmusik för aftonkonserterna. Göta lifgardes musikkår firade der d. 30 aug. sitt 25-årsjubileum såsom Hasselbackens konsertorkester, dervid biträdd af Bellmanskören, under dir. Åkerbergs ledning. Bellmanskören (omkr. 30 man) hade derstädes den 13 aug. en egen konsert, då nyssnämnda musikkår alternerande medverkade. Ett särskildt musiknöje af ovanligare art var den konsert, som här gafs d. 10 juli under tyska kejsarbesöket af kejsarjakten »Hohenzollerns» 40 man starka musikkår under kapellmästare Wöhlbierts ledning. I sista konsertafdelningen spelades bl. a. »Sang an Aegir», *Dichtung und Composition*, v. Sr. Majestät Kaiser Wilhelm II. — Fjäderholmens restaurant har äfven haft att bjuda på militärmusik och solosång af hr Carl Carlander och sedan af konsertsångerskan fröken Eva Brandt. *Skansen* har, såsom vanligt, haft aftonkonserter, hvilka utförts af en del af flottans musikkår.

Under nordiska skolmötet gafs d. 6 juli 3 gratiskonserter: I Storkyrkan fick man å en af dessa höra utmärkt violinspel af den från sin studieresa till Paris hemkomna fröken Sigrid Lindberg, samt sång af fröken Alma Hulting och fru Olga Hoppe; i Musikaliska akademien uppträdde konstnärduon Aulin-Stenhammar samt hr Åkerberg med Bellmanskören, vidare hrr C. F. Lundquist, Adami, Alfvén samt organisterna Alb. Lindström och Gust. P:son Hägg; vid konserten i Jakobs kyrka medverkade fröken Esther Sidner och harpisten Karl Lundin.

Ehuru alla sommarkonserter i landsorten icke äro oss bekanta, må följande revy öfver sådana meddelas.

Hrr Arvid Ödmann och Salomon Smith, med operaharpisten J. Lang som ackompanjatör, ha gifvit omkring 30 konserter i mellersta och södra Sverige, hufvudsakligen kuststäderna, och några gånger äfven upp-

trädt i Köpenhamns Tivoli. — Vid vestkustens badorter har operasångaren C. F. Lundquist i förening med professor Franz Neruda konserterat. — I Marstrand gafs i midten af juli konsert af en ung lofvande violinist, fröken Estelle Haij, som berömmes för ren ton, smakfullt föredrag och redan högt uppträddes teknik. — Hrr Tor Aulin och Vilh. Stenhammar gjorde vesterut en konsertturné, som började i Skövde den 27 juli och efter planen äfven omfattade Alingsås, Marstrand och Särö. De hade till biträde fröken Gudrun Torpadie, den framstående behagliga sångerskan, som i vintras lät höra sig här i Stockholm, särskildt, som vi minnas, å en af Musikföreningens konserter. — Barytonsångaren Ragnar Grevillius konserterade den 7 juli med biträde af professor O. Byström i Djurö kapell, sedan i Södertelje med biträde af en ung lofvande finsk violinist, fröken Augusta Lönnblad, samt fröken Selma Pettersson som ackompanjatris, och äfven å Saltsjöbaden, der hr Grevillius hade erhållit värderikt biträde af kammarmusikus, violoncellisten Anton Andersen och hans dotter, den framstående pianisten fröken Astri Andersen. — Konsertmästaren vid italienska operan i Moskva, hr Ad. Amigo, bördig från Stockholm, samt barytonsångaren Richard Strandberg (yngre broder till hr Agnar S.) gäfvu i juli konserter i Norrtelje och å Saltsjöbaden. Hr Strandberg har under 1½ år idkat sångstudier i Milano. — Under samma månad gafs i Vaxholm konsert af operasångaren Th. Hofer, biträdd af fröken Gudrun Torpadie och en ung sångerska fru Anna Bendixson samt hr Adrian Dahl som ackompanjatör. Den 2 augusti gaf operasångerskan fru H. Lindström en konsert här, biträdd af fru Bendixson och hr R. Strandberg. — På Furusund gafs i slutet af juli en konsertmatiné af dir. Franz Reitz (från Helsingfors) och fru Hildur Bodorff, hvilka sedan vidare ämnade konserter vid ostkustens badorter. Vi känna ej om deras plan gick i fullbordan. — På Dalarö gäfvu fröken Esther Sidner och hr Karl Lundin en kyrkokonsert i juli. — Slutligen vilja vi nämna, att Quartettsångareförbundet i juli företog en konserttur till Visby.

Fru Anna Norrie började den 10 juni ett gästspel på Tivolateatern i Bremen, då hon utförde titelrolen i »Den sköna Helena» på tyska och vann en lysande succés. Särskildt berömmes hennes textuttal och charmant toaletter. Fru Norrie utförde sedan med samma framgång titelrollerna i »Den sköna Galathea» och »Boccaccio», hvilken senare rol utfördes på svenska. En tidning på platsen, som berömmar hennes »förnämna plastik», anser att hon lika väl

kan uppträda som operasångerska. — Den 16 juli lät fru Norrie höra sig som »Sköna Helena» på operan i Leipzig med lysande framgång och sedan som Boccaccio, hvilket parti hon »på allmän begäran» sjöng på svenska. Hon gjorde stormande lycka och är engagerad der för ett nytt gästspel i december, då hon skall uppträda som storhertiginnan af Gerolstein.

Fru Norrie har sedan hvilat ut sig något vid en badort i Danmark men redan i slutet af förra månaden uppträdde på Folkteatern i Köpenhamn. I denna månad skall hon sjunga i Kristiania, längre fram vid Selinderska sällskapet och Lästkommande april och maj åter på nämnda teater i Köpenhamn.

Fröken Hildegard Werner, vår i England bosatta landsmaninna, hvars ansetta musikskola i Newcastle on Tyne samt der bildade orkester af unga damer ur societeten vi ofta och senast i näst föregående nummer omnämnt, har i sommar gjort ett besök här i sin födelsestad. Fröken Werner har som bekant äfven gjort sig känd som skriftställarinna, hufvudsakligen på det musikaliska området, och i England vunnit anseende såsom sådan. Hon tillhör sålunda det första hundratalet medlemmar af »Womens Journalist» och är den enda utländska kvinliga journalist, som kallats till »associated» i »The royal chartered institution of journalists». Fröken Werner har inlagt stor förtjänst i att göra svensk musik och våra musikförhållanden bekanta i England.

Fröken Valborg Aulin har af den jury, som tillsattes för att bedöma de till den i samband med den danska kvinnoutställningen anordnade tonsättartäflingen insända kompositionerna, fått sig tilldeladt ett pris af 200 kronor för sina »Kvinnokörer med pianoackompanjemang».

Fru Ellen Gulbranson hemkom den 18 juni till Kristiania från en studieresa till Bayreuth, der hon vid nästa sommars festspel är engagerad att sjunga Brynhilda i »Niebelungenring». Till nyåret ämnar hon slå sig ner i Hamburg för att i fem månader studera der, innan festspelen börja.

Förlofning har i början af juni ingåtts mellan operasångerskan fröken Paula Frödin och med. kand. Hakon Lindberg.

Vigsel förrättades härstädes söndagen den 9 juni mellan operasångerskan fröken Adèle Almati-Fich, dotter till framlidne egaren af Svenska telegrafbyrån Fich och hans efterlevande maka, född Gercken, samt operasångaren Axel Rundberg. De nygifta afreste sedan till utlandet.

Svensk musik i utlandet. Kronprinsens husarregementes musikkår har i sommar gjort en turné i Tyskland. Tidningar i Köln, Düsseldorf, Elberfeld, Frankfurt m. fl. städer äro enstämmiga i sina loford öfver kårens prestationer. Särskildt ha svenska folkmelodier slagit an på den tyska publiken.

Svenska damsextetten under ledning af hr Ludv. Brohman har i sommar konserterat i Tyskland och Schweiz med stor framgång. Från Leipzig skrives, att de unga damerna gjort ett angenämt intryck genom vackra röster — speciellt altarna — och utmärkt ensemble samt klädsam dragt.

Fröken Esther Sidner, den unga behagliga svenska sångerskan, som äfven sistförflutna säsong med stor framgång sjungit å konserter i utlandet, hufvudsakligen i Frankrike och Belgien, har besökt hemlandet i sommar och gifvit konserter med biträde af sin landsman, den vid Opéra comique i Paris anställde framstående harpisten Karl Lundin. Den 2 augusti konserterade fröken Sidner i Södertelje och biträdades då äfven af pianisten fröken Sigrid Pettersson och tenorsångaren Emil Adami.

Fröken Ingeborg Magnus, den unga violinisten och äfven pianisten, som för två år sedan konserterade här, har

i sommar uppträdt på en folksymfonikoncert i Köln, der hon spelade Bruchs tredje violinkonsert. Kritiken berömmar hennes vackra stråkföring, betydande teknik och klara ton och säger att hon visade en äkta musikalisk natur, ungdomligt temperament och fin smak.

Fröken Fausta Labia är för nästinstundande karneval engagerad vid hofteatern San Carlo i Lissabon, hvilken scen är en af de största i Europa. Sångerskan uppehåller sig för närvarande jemte sin moder i Verona.

† **Adolf Fredrik Lindroth**, kammarmusikus, f. d. violinist i k. hofkapellet och lärare vid Musikaliska akademien, afled efter en kort sjukdom d. 29 juni härstädes.

Lindroth, född i Stockholm d. 27 nov. 1824, började sin bana i lärtskramhandel och kom sedan på brukskontor, men hans lust för fiolspel och hans musikaliska begåfning föranledde honom snart att egna sig åt tonkonsten. Bland flera sökande blef han som helt ung intagen i k. hofkapellet, der han under många år skötte sin fiol, tills han afgick med pension. Emellertid saknades han der aldrig vid symfonikonserterna ända till sist tiden. Ännu vid sin död kvarstod han deremot såsom lärare vid Musikaliska akademien. Lindroth var äfven känd såsom kom-

positör och var en flitigt verksam medlem i Mazérska kvartettsällskapet, der han särskildt kommer att mycket saknas. Då ett stort antal vänner i höstas hyllade honom på hans 70-åriga födelsedag med en festlig kollation å Hôtel du Nord, utfördes en kvartett, som den gamle sommaren förut komponerat.

Adolf Lindroth var en hedersman af äkta skrot och korn, värderad af alla, som hade lyckan att känna den vänsälle, älskvärde musikern.

OBS! Notiser från grannländerna och utlandet samt dödsfall måste af brist på utrymme sparas till nästa, snart utkommande nummer.

Till våra prenumeranter.

Sedan opera- och musiksäsongen nu inträdt, kommer *Svensk Musiktidning* att efter den vanliga sommarkvilan fortsättas med två nummer i månaden. Ombyte af bostad i händelse af flyttning torde skriftligen meddelas till Expeditionen, Kammakaregatan 50.

Redaktionen.

J. G. MALMSJÖ,

Piano-Fabrik,
Göteborg,

etablerad 1843,

Kgl. Hofleverantör

FLYGLAR och PIANINOS,

prisbelönta med

Nitton Första pris

vid utställningarna i

STOCKHOLM 1851	PARIS 1867	UDDEVALLA 1874
GÖTEBORG 1860	GÖTEBORG 1871	PHILADELPHIA . . 1876
KARLSTAD 1862	KÖPENHAMN 1872	BORÅS 1880
LONDON 1862	WENERSBORG . . . 1872	MALMÖ 1881
MALMÖ 1865	WIEN 1873	ÖREBRO 1883
STOCKHOLM 1866	RUGBY, ENGLAND. 1873	KÖPENHAMN 1888

samt senast å Industriutställningen i Göteborg 1891

Handtverks- och Industriföreningens

Hederspris.

OBS! Den enda svenska pianofabrik, som vid täflan alltid erhållit högsta priset. **OBS!**

Talrika vitsord från framstående konstnärer föreligga.

Garanti lämnas i minst fem år för instrumentets hållbarhet och varaktighet.

Säljas på **bekväma afbetalningsvilkor.** Gamla instrument tagas i utbyte.

Pristäflan.

Sällskapet för svenska kvartettsångens befrämjande inbjuder svenska tonsättare till täflan om pris för flerstämmiga kompositioner för mansröster.

Kompositionerna skola vara skrifna till svensk text efter fritt val och utan ackompanjemang, förbehållande sig sällskapet egande- och förlagsrätt till de arbeten, som blifva prisbelönade. Komposition, som är i enahanda eller liknande form förut från trycket utgifven, kan ej i täflingen deltaga. Täflingsprisen äro 250, 100 och 50 kronor, och kan första priset endast tilldelas en körkomposition af större omfång. Icke prisbelönad, men lämplig komposition kan efter öfverenskommelse inköpas till kvartettsamlingen.

Såsom prisdomare fungera, enligt benäget åtagande, förra Statsrådet Herr Gunnar Wennerberg, Herr Professorn och Kommendören Ivar Hallström och Herr Hofkapellmästaren m. m. Richard Henneberg.

Kompositionerna skola före den 1 December innevarande år insändas till Hofmusikhandlaren Abr. Lundquist, 8 Malmtorgsgatan, Stockholm; och skola kompositionerna vara försedda med tydligt skrifvet motto, deraf afskrift skall finnas å ett medföljande försegladt kuvert, innehållande kompositörens namn och fullständiga adress.

Rätt förbehålles att vid tillämnadt inköp bryta den till kompositionen hörande namnsedeln.

Stockholm i Juni 1895.

Styrelsen.

Obs! Billigt annonspris

i *Svensk Musiktidning*; endast 10 öre petitraden.

Kungliga Musikkonservatoriet i Leipzig.

Onsdagen den 2 Oktober kl. 9 f. m. eger antagningspröfningen rum. Undervisningen omfattar Harmoni- och Kompositions-lära, Pianoforte (äfvén på Janko-klavatur), Orgel, Violin, Viola, Violoncell, Kontrabas, Flöjt, Oboe, Eng. Horn, Klarinett, Fagott, Valdt-horn, Trumpet, Cornet à Piston, Basun; — Solo-, Ensemble-, Kvartett-, Orkester- och Partiturspel; — Solosång (fullständig utbildning för operan), Körsång samt Lärometod, förenad med öfningar i offentliga föredrag, Musikhistoria och Estetik; italienska språket, dekla-mation och dramatisk undervisning; — och meddelas af herrar: professor **F. Herrmann**, professor **dr R. Papperitz**, organist vid St Nicolai-kyrkan, kapellmästare professor **dr C. Reinecke**, professor **Th. Coccini**, universitetsprofessor **dr O. Paul**, **dr F. Werder**, musikdirektör, professor **dr S. Jadassohn**, **L. Grill**, **F. Rebling**, **J. Weidenbach**, **C. Piutti**, organist vid St Thomas-kyrkan, **B. Zwintscher**, **H. Klesse**, **A. Reckendorf**, **J. Klengel**, **R. Bolland**, **O. Schwabe**, **W. Barge**, **F. Gumpert**, **F. Weinschenk**, **R. Müller**, **P. Quasdorf**, kapellmästare **H. Sitt**, hofpianisten **E. Wendling**, **T. Gentzsch**, **P. Homeyer**, organist vid Gewandhaus-konserterna, **H. Becker**, **A. Ruthardt**, kantor och musikdirektör vid Thomas-skolan, **G. Schreck**, **C. Beving**, **F. Freitag**, musikdirektör **G. Ewald**, **A. Proft**, regissör vid Stadtteatern, konsertmästare **A. Hilf**, **K. Tamme**.

Prospekt utlemnas gratis.

Leipzig i Juli 1895.

Direktionen för Kungl. Musikkonservatoriet

Dr OTTO GÜNTHER.

Richard Anderssons Musikskola

öppnas åter Torsdagen den 19 September.

Undervisningsämnen: **Piano**, **Ensemblespel**, **Harmonilära** och **Kontrapunkt**.

Anmälningdagar: Måndagen den 16 och Tisdagen den 17 Sept. kl. 12—2 och 5—6 e. m.

Ordinarie mottagningsdagar: Onsdagar och Lördagar $\frac{1}{2}$ 2— $\frac{1}{2}$ 3 e. m.

Plan för undervisning, honorar m. m. tillhandahålles.

Brunnsgatan n:r 28, 2 tr., Stockholm. (G. 19 417)

Stockholms Musik-institut

Brahegatan 7 B, öfver gården 1 tr. upp.

Höstterminen börjar den 15 September och slutar den 15 December.

Undervisning meddelas uti *Pianospelning* och *Harmonilära*. Anmälningstid hvarje dag kl. $\frac{1}{2}$ 1— $\frac{1}{2}$ 3. Efter den 15 September Måndagar och Torsdagar kl. $\frac{1}{2}$ 1— $\frac{1}{2}$ 2.

För närmare redogörelser tillhandahålles prospekt

Sigrid Carlheim-Gyllensköld.

Allmänna Musikaliska förskolan

— **Fredrik Petersens pianoinstitut** —

Höstterminen börjar den 16 September. Prospekt utlemnas. Mottagningstid $\frac{1}{2}$ 1— $\frac{1}{2}$ 2.

Hamngatan 18 B.

(S. T. A. 19 688).

PIANOLEKTIONER

efter bästa metod, ledande till god tek-nisk och verkligt musikalisk utbildning, meddelas af undertecknad till moderat pris. Anmälan kan äfvén ske skrift-ligen.

Kammakaregatan 50, n. b.

Mottagning kl. 9—10 f. m. och 3—4 e. m. **Frans J. Huss.**

Eleganta Permar

till Svensk Musiktidning finnas till salu å **2 kronor** hos **P. Herzog**, Malmiskilnadsgatan 54.

OBS. Äldre årgångar

af denna tidning, med eller utan musikbilaga, erhållas till nedsatt pris (endast kontant) å Expeditionen.

J. LUDV. OHLSON

STOCKHOLM

16 Regeringsgatan 16

Flyglar, Pianinos och Orgelharmo-nier af de bästa svenska och utländska fabriker i största lager till billigaste priser under fullkomligt ansvar för In-strumentens bestånd.

Obs.! Hufvuddepot för Blüthners verldsberömda Flyglar, samt **Rö-nischs & Steinweg Nachfol-gers** utmärkte Pianinos.

Skandinaviska Orgelfabriken Kammarorglar,

hvarå de nyaste uppfinningar och förbättringar till-lämpas, äro af våra förnämsta orgelkännare så-väl i Stockholm som i landsorten **enhälligt** vitsor-dade för att vara de bästa i nor-den tillverkade. Prisbelönte i Kö-penhamn 1888 (enda pris med medalj), i Norrköping 1889, i Helsingborg 1890 (första pris). Priskuranter sändas på be-gäran franko.

Skandinaviska Orgelfabriken. Kontor och utställning i Stockholm: **Mästersamuelsgatan 24.**

Skandinaviska Orgelfabriken. Kontor och utställning i Stockholm: **Mästersamuelsgatan 24.**

Oscar Lejdström,

Sånglärare.

Mäster-Samuelsgatan 35.

Innehåll: Heinrich Marschner (med porträtt). — Internationella Rubinstein-täflan i Berlin. — Richard Genée † (med porträtt). — Musikpressen. — Från scenen och konsert-salen. — Från in- och utlandet. — Till våra prenumeranter. — Annonser.